

Publicerad 2022-01-31 14:00 av Sefarge

Till det fåordiga

Därom fastnar

De tysta

När de har fasta

Och inte drabbats
av någon tunghäfta

Det kan bli stopp
Även för dem

När de är ute och
Kör i trafiken

Med långsam kö
som följd

De kan ju lyssna
På radio musik

Eller pladdret
Från passagerare

Som min far han
Sa verkligen inte
så mycket

Men tänkte desto
Mer

Det märktes på
Allting han gjorde

Det var noggrant
förberett i god tid

Och utfördes alltid
Ordentligt, i lugn o
ro utan hets

De tysta människorna
Han var en del av dem

Som t.o.m kunde rodna
När han kände han gjort
bort sig(även på äldre dar)

Det är tystnaden och
värdet av att vara en
Värdig människa

Man minns efter honom

Den sortens speciella
Tystnad som inte har

Att göra med det politiskt
Korrekta eller översittar
naturens ordfyllda rädsla

Utan mer vindens sus
lyssnande genom
skogens trädskronor

Och när man väl lärt känna
Dem blir de väldigt saknade

När de inte längre finns till
De
rakryggade ärligt fåordiga

Tystnadens människor

Som talar med sitt väsen

Likt en ensam martall

Där
ute vid Trumslagar kärr

Tillägnat:E.Å.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sefarge med Poeter.se id #48059 innehar upphovsrätten